

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depuse de Marin Corolenco,
reprezentat de avocata Stela Sandu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Corolenco Marin împotriva Liviei Corolenco, cu privire la desfacerea căsătoriei,
și

cererea reconvențională depusă de Livia Corolenco împotriva lui Marin
Corolenco, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a
Familiei Florești, cu privire la determinarea domiciliului copilului minor și
încasarea pensiei de întreținerea copilului minor,

împotriva deciziei din 03 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți,

(Dosarul nr. 2ra-13/25

NR. PIGD2-22185399-01-2ra-17012025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură
civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei
de casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Soroca, sediul Central, jud. A. Zadorojnic
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, jud. A. Garbuz, I. Grosu, Sv. Șleahțiști

15 octombrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților cererea de recurs depusă de Marin Corolenco, reprezentat de avocata Stela Sandu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 19 decembrie 2022, Marin Corolenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liviei Corolenco, cu privire la desfacerea căsătoriei.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, la 05 mai 2012, între Marin Corolenco și Livia Corolenco a fost încheiată căsătoria, înregistrată de Primăria *****, raionul ***** cu nr. *****. La *****, s-a născut copilul *****.

3. Reclamantul a menționat că familia a existat până în anul 2019, după aceasta s-au separat, iar copilul minor ***** a rămas să locuiască cu mama. Însă, la întreținerea și educarea copilului participă și el. Motivul destrămării familiei a fost legat de caracterele diferite a lor, permanent aveau viziuni diferite la soluționarea problemelor familiare. Ulterior, relațiile dintre soți au devenit tensionate și ca rezultat familia s-a destrămat.

4. În legătură cu destrămarea familiei, au încheiat un acord în formă verbală prin care au decis ca copilul minor comun după destrămarea familiei să locuiască împreună cu părâta, dat fiind faptul că este fetiță și permanent va avea nevoie de grija și sfaturile mamei, dar și este atașată mult de mama sa, iar el să participe la întreținerea materială și educarea copilului, acordul fiind respectat de părți până în prezent.

5. În drept, și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. art. 33 alin. (2), art. 35, art.37 alin (1) din Codul familiei,

6. Reclamantul a solicitat desfacerea căsătoriei încheiate, la ***** și încasarea din contul său a taxei de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei la organul de stare civilă.

7. La 09 octombrie 2023, Livia Corolenco, reprezentată de avocatul Sergiu Guțu, a depus acțiune reconvențională, împotriva lui Marin Corolenco, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei

Florești, cu privire la determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținerea copilului minor.

8. În motivarea cererii reconvenționale a indicat că Marin Corolenco contribuia la întreținerea copilului, dar de ceva timp a încetat a mai avea grijă.

9. A menționat că pârâtul, fiind peste hotarele țării, are surse de venit, evident neînregistrate și este capabil de a contribui la întreținerea copilului care de fapt este în plină creștere și dezvoltare, nevoile acestuia fiind pe măsura vârstei copilului. Or, pârâtul cunoaște că fiica sa este antrenată în activități extracuriculare, cum ar fi școala de pictură și cea muzicală, care necesită cheltuieli suplimentare, pe lângă cele cotidiene, precum ar fi vopsele, pânză, instrument muzical, caiet de note, literatură muzicală și alte obiecte activității extracuriculare în acest domeniu, de aceea suma de 2500 de lei ar fi una rațională și necesară.

10. În opinia reclamantei, oportunitatea determinării de mai departe a domiciliului copilului minor cu ea după desfacerea căsătoriei rezidă anume în faptul că de mai bine de 4 ani copilul se află doar cu ea, pârâtul are, deja, o altă familie, manifestând o pasivitate în raport cu copilul.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 13 decembrie 2023 a Judecătorei Soroca, sediul Florești, s-au admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Marin Corolenco și acțiunea reconvențională depusă de Livia Corolenco.

S-a desfășurat căsătoria între Marin Corolenco și Livia Corolenco (Puiu), încheiată la *****, la Primăria *****, r-nul *****, trecută în registrul actelor de stare civilă cu nr. ***** (conform certificatului de căsătorie – seria *****nr. ***** din *****).

S-a determinat locul de trai al copilului minor *****, născută la *****, cu mama Livia Corolenco.

S-a încasat de la Marin Corolenco în beneficiul Liviei Corolenco, pensia pentru întreținerea copilului minor, *****, născută la *****, în sumă de 2500 de lei lunar, începând cu data înaintării în judecată a cererii reconvenționale – 09 octombrie 2023, până la atingerea vârstei de majorat a copilului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La data de 09 ianuarie 2024, prin intermediul oficiului poștal, Marin Corolenco, reprezentat de avocata Stela Sandu, a depus cerere de apel nemotivată, iar, ulterior, la 29 aprilie 2024, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 13 decembrie 2023 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, solicitând casarea parțială a hotărârii în partea încasării pensiei de întreținere a copilului minor, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să fie încasată pensia de întreținere în mărime de 1 250 de lei.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 03 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți, s-a respins cererea de apel depusă Marin Corolenco, reprezentat de avocata Sandu Stela și s-a menținut hotărârea din 13 decembrie 2023 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești.

14. În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că întreținerea materială a copiilor minori este o obligație fundamentală, consacrată în art. 48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova care expres stabilește că părinții au îndatorirea de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor. Or, creșterea, educația și instruirea copiilor este posibilă numai în condițiile exercitării corespunzătoare a obligațiilor părintești de întreținere materială a acestora.

15. Cu referire la argumentul lui Marin Corolenco, precum că lucrează ocazional în Federația Rusă, nu are venit stabil, locuiește la chirie, iar lunar are cheltuieli și pentru plata serviciilor comunale în sumă de 27 000 ruble rusești, instanța de apel l-a apreciat critic, deoarece la stabilirea pensiei de întreținere pentru copiii minori, instanța de fond a ținut cont de minimul de existență stabilit de Biroul Național de Statistică, astfel micșorarea cuantumului pensiei de întreținere ar leza substanțial interesele superioare ale copilului minor, care trebuie să se bucure de dezvoltare intelectuală, spirituală și socială corespunzătoare, obligația dată revenindu-le în mod egal ambilor părinți.

16. Or, informația Biroului Național de Statistică cu privire la minimul de existență, este doar cu titlu de informare și arată limita minimă de existență, însă un copil are dreptul să beneficieze de o creștere în condiții care să asigure dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială în mod deplin și nu la limita minimă de existență.

17. Prin urmare, instanța de apel a considerat că stabilirea pensiei de întreținere pentru copilului minor în mărimea solicitată de apelant ar leza

substanțial interesele superioare ale copilului minor, care trebuie să se bucure de dezvoltare intelectuală, spirituală și socială corespunzătoare.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 06 ianuarie 2025, prin intermediul oficiului poștal, Marin Corolenco, reprezentat de avocata Stela Sandu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 03 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți și hotărârii din 13 decembrie 2023 a Judecătorei Soroca, sediul Florești, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii primei instanțe, în partea încasării pensiei de întreținere a copilului minor, cu emiterea în această parte a unei noi decizii, prin care să fie micșorat cuantumul pensiei alimentare de la 2500 de lei până la 1250 de lei.

SOLICITAREA RECURENTULUI

19. În motivarea recursului, recurentul a menționat că, instanțele inferioare au examinat cauza fără a da apreciere probelor și circumstanțelor cererii de chemare în judecată.

A menționat că, nu poate oferi o sumă fixă de 2500 de lei datorită instabilității financiare, însă instanța nu a luat în considerare faptul că, face tot posibilul pentru a sprijini copilul în limitele posibilităților sale.

Reclamantul a subliniat că, este dispus și de acord să achite pensia de întreținere într-un cuantum realist și rezonabil, care să reflecte atât nevoile copilului, cât și posibilitățile sale financiare actuale. În acest sens, a considerat că pensia de întreținere în sumă de 1250 de lei este echitabilă și adecvată situației sale financiare actuale. Această sumă este, de asemenea, acceptabilă și conformă cu capacitatea financiară a sa, care își dorește să contribuie la creșterea și educația fiicei sale, însă fără a pune în pericol stabilitatea sa financiară.

Având în vedere situația sa financiară instabilă (lucrează ocazional în Rusia, fără venit stabil), precum și cheltuielile fixe (chiria și alte costuri de trai), recurentul a considerat că suma propusă de 1250 de lei este una rezonabilă, care poate reflecta în mod corect contribuția tatălui, având în vedere dificultățile economice prin care trece.

20. La 20 mai 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatei copia cererii de recurs depusă de Marin Corolenco, reprezentat de avocata Sandu Stela, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, extrasul din poșta electronică, anexate la materialele dosarului.

21. Până la examinarea admisibilității recursului, intimata nu și-a valorificat drepturile sale procedurale și nu au depus referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

23. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);
- a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;
- e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;
- f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

24. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

25. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 22 noiembrie 2024, Curtea de Apel Bălți a expediat, prin intermediul poștei electronice, reprezentantului recurentului, avocatei Stela Sandu, copia deciziei motivate din 03 octombrie 2024, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d. 129 verso).

27. Astfel, recursul declarat de Marin Corolenco, reprezentat de avocata Stela Sandu, la 06 ianuarie 2025, este depus în termenul legal prevăzut de lege.

28. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

29. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

31. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că cererea de recurs depusă de Marin Corolenco, reprezentat de avocata Sandu Stela, nu conține argumente concrete față de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia

hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

34. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

35. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenții argumentate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

37. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

38. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

39. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Marin Corolenco, reprezentat de avocata Stela Sandu, ca fiind inadmisibil.

40. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1), alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Marin Corolenco, reprezentat de avocata Stela Sandu, împotriva deciziei din 03 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni